

[Rosing]

Det første er om sundhedsvæsenet i Grønland. Her har vi jo lagt os fast på, at vi vil overtage ansvaret for sundhedsvæsenet den 1. januar 1992, hvis forhandlingerne er tilfredsstillende forhåbentlig for begge parter.

Men for at få en hensigtsmæssig løsning af sundhedsopgaverne på længere sigt er det bydende nødvendigt, at sygeplejerskerne i langt højere grad bliver grønlandsksprogede, og at uddannelsen kan finde sted i Grønland.

Etableringen af en grønlandsk sygeplejerskeuddannelse, som hvert år kan producere omkring 20 færdiguddannede med en autorisation på et niveau, der i hovedlinierne svarer til den danske sygeplejerskeuddannelse, er bydende nødvendigt, som jeg sagde.

Det næste er om en detentionsbygning i Maniitsoq, Sukkertoppen. Der var sidste sommer en folketingsdelegation i Grønland på en studierejse. Der kom forskellige ting ud af den rejse, bl.a. modtog justitsministeren i efteråret et brev fra en række medlemmer, fra Venstre, fra SF, fra Socialdemokratiet, om de elendige detentionsforhold i Maniitsoq, Sukkertoppen. Det var en tværpolitisk henvendelse, som justitsministeren svarede på og henviste til de forbedringer, man allerede havde planlagt. Jeg har fulgt denne sag op ved at foreslå, at vi afsætter 2 mio. kr. til bygning af en ny detention i Maniitsoq, og også denne sag vil komme til afstemning senere på dagen.

Endelig har jeg for tredje gang, tror jeg, an søgt om midler til den arktiske miljøstrategi; den arktiske miljøstrategi er et initiativ taget af inuitsammenslutningen med inuit fra Alaska, Canada og Grønland og Sibirien på baggrund af verdensmiljøstrategien, som er initieret af verdensmiljøorganisationen IUCN, som Danmark som nation er medlem af. I 1991 vil arbejdet omkring miljøstrategien fokusere på bl.a. fortsættelsen af opbygning af en database for levende ressourcer i det arktiske område, udvikling af internationale styringsmetoder for miljøet og samarbejde med andre internationale initiativer omkring det arktiske område og det globale miljø, til eksempel det finske initiativ, som Danmark også er med i.

Jeg vil anmode mine kollegaer her i Tinget om at tænke sig godt om og bruge de positive hjerneceller her i eftermiddag, når vi skal stemme om det, og for nye medlemmers skyld vil jeg sige, at det er knappen øverst til højre, man skal trykke på.

Steenholdt (V):

Som bekendt er retsvæsenet og sundhedsvæsenet i Grønland fortsat fælles anliggender Danmark og Grønland imellem. Som følge heraf er der i ændringsforslag til finansloven foreslået bevilling til detentionen i Maniitsoq, Sukkertoppen, og til sundhedsvæsenet til brug for sygeplejerskeuddannelse. Disse forslag skal have min støtte med på vejen. Det ville være mærkeligt, hvis jeg ikke gjorde det.

Atassutpartiet som parti og jeg, især som medlem af Folketinget, har gennem tiden beskæftiget os meget med disse væsener; vi har gang på gang påpeget såvel retsvæsenets som sundhedsvæsenets problemer – problemer, som hovedsagelig har været betinget af manglende bevillinger. I den forbindelse vil jeg takke Socialdemokratiet og SF for deres opmærksomhed om disse sager. Det er derfor glædeligt, at der dog sker noget inden for disse væsener; lad os nu se, hvordan vi kan opnå at få løst problemerne.

For så vidt angår det regionale miljø og støtte til ICC er jeg knap så overbevist. Det er da muligt, at ICC for den arktiske befolkning udfolder store bestræbelser i forskellige retninger til gavn for disse befolkninger. Min tvivl er baseret på noget andet, nemlig om det er rimeligt, at den organisation, som er blevet til uden, så vidt jeg ved, rådslagning med den danske regering, uden koordination af den danske indsats på områder, som ICC beskæftiger sig med, skal belaste den danske økonomi. Jeg har i Nordisk Råd, i samarbejdsråd under Nordisk Råd og i Folketinget altid støttet initiativer, som går ud på bevarelse af det arktiske miljø og foranstaltninger til hindring af mulige forureningskilder. Jeg støtter således denne del af forslaget, men placeringen af ICC i forbindelse hermed finder jeg af de nævnte grunde mindre heldig. Jeg vil derfor finde det rigtigt, at denne del af bevillingen udsættes til behandling, når sagen har været nærmere drøftet mellem Grønlands hjemmestyre og den danske regering, og et sådant forslag kommer frem som led i samarbejdet mellem Danmark og Grønland.

Jeg vil ikke slutte min tale uden at sige tak til statsministeren for den danske regerings positive holdning til støtte for Grønlands enorme problem, som er opstået ved den amerikanske rømning af lufthavnen i Sdr. Strømfjord. Jeg vil stemme for finansloven 1991.